

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 11545/2022
07.09.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници малолетне тужиле АА из ..., коју заступа законски заступник ББ из ..., чији је пуномоћник Дејан Цветковић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Миодраг Игњатовић, адвокат из ..., ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 200/22 од 26.05.2022. године, у седници већа одржаној 07.09.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 200/22 од 26.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту П2 239/21 од 02.03.2022. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев малолетне тужиле и измењена је пресуда Основног суда у Пироту П2 368/18 од 27.02.2019. године у ставу четвртог изреке на тај начин што је тужени обавезан да на име свог доприноса за издржавање малолетне тужиле плаћа месечно износ од 10.000,00 динара, почев од дана подношења тужбе 01.09.2021. године па убудуће док постоје законски услови, најкасније до 05-ог у месецу за претходни месец, преко законског заступника малолетне тужиле, уплатом на њен текући рачун. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев преко досуђеног износа од 10.000,00 динара до траженог износа од 13.000,00 динара месечно. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да малолетној тужилји накнади трошкове поступка у износу од 40.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 200/22 од 26.05.2022. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и поврђена првостепена пресуда у ставовима првом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20 – у даљем тексту: ЗПП) и члана 208. Породичног закона („Службени гласник

РС“ број 18/05, 72/11 и 6/15), Врховни касациони суд је нашао да је изјављена ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Основног суда у Пироту П2 368/18 од 27.02.2019. године, којом је након развода брака родитеља малолетна тужилца поверена мајци на самостално вршење родитељског права, тужени је обавезан да доприноси њеном издржавању месечним износом од 7.500,00 динара. У моменту доношења наведене пресуде тужилца је имала 11 година, њене месечне потребе су биле утврђене у износу од 15.000,00 динара, тужени није био у радном односу, док је мајка тужилце била у радном односу. Малолетна тужилца је у време пресуђења у овој парници имала 14 година и похађала је осми разред основне школе, утврђено је да има уобичајене потребе сходно свом календарском узрасту и да је за њихово задовољавање потребно 20.000,00 динара месечно. Мајка малолетне тужилце се налази на евиденцији незапослених лица и као незапослено лице прима износ од 10.000,00 динара месечно. Тужени и даље није у радном односу, не поседује непокретну имовину, нити остварује приходе по било ком основу.

На овако утврђено чињенично стање, правилно су нижестепени судови применили материјално право и то одредбе члана 160. и члана 164. Породичног закона, цитиране у образложењу нижестепених пресуда, када су оценили да је тужбени захтев делимично основан.

Неосновано се наводима ревизије оспорава правилна примена материјалног права.

Према одредбама члана 67. и члана 68. став 1. и 2. Породичног закона, право и дужност родитеља је да се старају о деци, док према одредбама члана 73. и члана 160. став 1. Закона, дете има право на издржавање од оба родитеља. Одредбама члана 160. Породичног закона прописани су критеријуми за одређивање издржавања, односно да оцена испуњености услова за одређивање издржавања зависи од година живота, повериоца издржавања, његовог здравља, образовања, имовине, прихода које остварује и других околности, док су на страни дужника издржавања од утицаја његови приходи, могућност за запослење и стицање зараде, његова имовина, личне потребе, обавезе да издржава друга лица и друге околности. С обзиром на наведене критеријуме за одређивање издржавања, код захтева за измену издржавања на основу члана 164. Породичног закона цени се да ли су се и у којој мери измениле околности на основу којих је донета претходна одлука и да ли та измена оправдава промену већ утврђене висине издржавања. Према одредби члана 162. став 3. истог Закона, ако је поверилац издржавања дете, висина издржавања треба да омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете какав ужива родитељ, дужник издржавања.

Полазећи од цитираних одредаба материјалног права, супротно ревизијским наводима, правилно су нижестепени судови оценили испуњеност услова за повећање обавезе туженог у издржавању малолетне тужилце, руководећи се њеним најбољим интересом сагласно члановима 6. и 266. Породичног закона. По оцени Врховног касационог суда, износ од 10.000,00 динара који је тужени дужан да плаћа на име свог

доприноса у издржавању малолетне тужиље адекватан је постојећем односу њених потреба и могућности дужника да даје издржавање. Овим износом обезбеђује се задовољење услова за правилан и потпун развој малолетне тужиље у складу са њеним утврђеним потребама, а при томе се не угрожава егзистенција туженог као дужника издржавања, у односу на кога су нижестепени судови правилно ценили чињенице да исти нема здравствених нити других сметњи да се радно ангажује и стиче приходе, а да нема ни обавезу издржавања других лица. На овај начин испуњено је и правило из члана 162. став 3. Породичног закона када је поверилац издржавања дете, а то је да висина издржавања треба да омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете какав ужива родитељ дужник издржавања. Преостала средства за издржавање малолетне тужиље обезбеђиваће мајка као њена законска заступница која се свакодневно брине о њој, како потребним новчаним износом, тако и доприносом у виду рада и старања које свакодневно улаже у негу, васпитање и подизање свог малолетног детета. Чињеница да је иста у међувремену постала незапослена је битна и од утицаја на повећање суме издржавања, супротно наводима ревизије који ову чињеницу оспоравају као небитну за пресуђење.

Стога ревизија туженог, у којој се само понављају наводи истицани током првостепеног поступка, као и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, и то да су околности које су постојале приликом доношења претходне пресуде остале неизмењене у кратком временском периоду од претходног пресуђења до одлучивања у овој парници, не доводе у сумњу правилност и законитост побијане пресуде јер их је другостепени суд правилно ценио разлосима које прихвата и ревизијски суд.

Супротно ревизијским наводима, одлука о трошковима парничног поступка донета је правилном применом одредби члана 207. Породичног закона, у вези члана 153. и 154. Закона о парничном поступку.

На основу наведеног, применом члана 414. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**